

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňují dva hlavní žalobní důvody:

Svým prvním žalobním důvodem žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí je zatíženo právní vadou v tom, že zakládá výpočet pokuty uložené společnosti Esso Societ  Anonyme Fran aise (dále jen „Esso“) na metodice, která nereflektuje nespornou skutečnost, že před f z  Exxon a Mobil se obchody s parafinov m voskem společnosti Exxon na porušení nepodílely.  alobkyn  tvrdí, že podle napadeného rozhodnutí je pokuta vyměřena tak, jako by se Exxon podílela na porušení po dobu sedmi let před f z , i když napaden  rozhodnutí uznává, že tomu tak nebylo. V důsledku toho napaden  rozhodnutí nadhodnocuje relativn  v hu společnosti Esso v porušení a porušuje zásady rovného zacházení a proporcionality, jako  i čl. 23 odst. 3 na izen  1/2003 ⁽¹⁾ a sd len  o pokutách z roku 2006 ⁽²⁾.

Druh m žalobním důvodem  alobkyn  tvrdí, že napaden  rozhodnutí je zatíženo právní vadou, když konstatuje, že účast žalobkyň na porušení v účasti související s parafínem skončila teprve v roce 2003.  alobkyn  tvrdí zejména, že napaden  rozhodnutí neodpovídá důkaznímu b remeni Komise při prokazování d lky účasti žalobkyň na porušení v účasti související s parafínem.  alobkyn  krom toho tvrdí, že napaden  rozhodnutí nedovozuje ř dn  závěry z nesporn  skutečnosti, že  alobkyn  se nepodílely – a nebyly informovány o výsledku –   adn ho z „technických setkání“, kter  se uskutečnila po 27.–28.  noru 2003.

⁽¹⁾ Na izen  Rady (ES)  . 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o prov d n  pravidel hospod rsk  soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy ( ř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

⁽²⁾ Pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) na izen   . 1/2003 (Úř. věst. C 210, 1.9.2006, s. 2).

Žaloba podan  dne 15. prosince 2008 – Sasol a d l  v. Komise

(Věc T-541/08)

(2009/C 44/99)

Jednací jazyk: angličtina

  astn c  r  en 

 alobkyn : Sasol Ltd (Johannesburg, Jižní Afrika) Sasol Holding in Germany GmbH (Hamburg, N me ko), Sasol Wax International AG (Hamburg, N me ko), Sasol Wax GmbH (Hamburg, N me ko) (z stupci: W. Bosch, U. Denzel, C. von K ckritz, advok ti)

 alovan : Komise Evropsk ch spole enstv 

N vrhov    ad n   alobc 

- zru it nebo podstatn  sn  it pokutu ulo enou spole nostem Sasol Limited, Sasol Holding in Germany GmbH, Sasol Wax International AG a Sasol Wax GmbH na z klad   l nku 2 rozhodnut ; a
- ulo it Komisi, aby žalobkyním uhradila právní a jin  náklady a výdaje spojen  s touto věcí.

Žalobní důvody a hlavn  argumenty

Tato  aloba, podan  jménem žalobkyň, směřuje k   aste n mu zrušení, na z klad  článku 230 ES, rozhodnutí Komise K(2008) kone n  ze dne 1. října 2008 v řízení podle článku 81 ES a článku 53 EHS ve věci COMP/39.181 – Parafíny.

Komise ve svém rozhodnutí dospěla k závěru, že několik v rob c  parafínu a surového parafínu uzavřelo v letech 1992 až 2005 kartelovou dohodu, v jejímž rámci pravideln  organizovalo schůze, jejichž předmětem bylo veden  diskuzí o cenách, rozdělování trh  nebo zákazníků a výměna citlivých obchodních údajů, pokud jde o parafín a surov  parafín prod van  kone n m spotřebitelům v N me ku.

Žaloba je založena na následujících žalobních důvodech a hlavních argumentech:

Podle  alobky  Komise jednala nespr vn , když shledala společnosti Sasol Limited (mateřsk  společnost společnosti Sasol group), Sasol Holding in Germany a Sasol Wax International AG odpovědnými za „období společného podniku“ (od 1. května 1995 do 30.  ervna 2002).  alobkyn  tvrdí, že domněnka Komise, že společnost Sasol Limited (prostřednictvím svého podílu na společnosti Sasol Holding in Germany) měla rozhodující vliv na společnost Sch umann Sasol International AG, představuje zjevn  nespr vn  posouzení skutečností, kterými Komise disponovala.

 alobkyn  krom toho uvádějí, že se Komise rovněž dopustila nesprávného posouzení, když shledala společnosti Sasol Limited, Sasol Holding in Germany a Sasol Wax International AG odpovědnými za „období Sasol“ od 1.  ervence 2002 do 28. dubna 2005. Navíc  alobkyn  tvrdí, že Komise použila nespr vn  právní pravidlo a nezohlednila d kazn  materiály p edlo en  společností Sasol ⁽¹⁾ prokazující, že společnost Sasol Wax jednala na trhu autonomn  a vyvracející domněnku odpovědnosti mateřsk  společnosti.

Krom toho  alobkyn  uvádějí, že Komise pochybila t m, že neshledala společnost VARA spole n  a nerozd ln  odpovědnou za „období Sch umann“ (od 3. září 1992 do 30. dubna 1995). Místo toho, aby Komise vycházela z odpovědnosti společnosti VARA ⁽²⁾, kter  vykonávala kontrolu nad entitou, kter  se podílela na protiprávních jednáních, p ř kla veškerou odpovědnost pouze společnosti Sasol, a ztížila tak p ř padn  opravn  prostředky společnosti Sasol proti společnosti VARA.

Žalobkyně uvádějí, že se Komise dále dopustila zjevného pochybení při stanovení základní výše pokuty uložené společnosti Sasol tím, že neoprávněně zvýšila obrat, který má být zohledněn a že zahrnula obrat související s výrobky, na které se protiprávní jednání nevztahuje přímo nebo nepřímo ve smyslu čl. 23 odst. 2 a 1 nařízení (ES) 1/2003 ⁽³⁾. Komise se dopustila nesprávného právního posouzení rovněž tím, že zvolila nesprávnou metodu k určení základní částky, která má být použita v případech, ve kterých konečné rozhodnutí ukládající pokutu směřuje proti různým adresátům za různá období protiprávního jednání.

Krom toho žalobkyně uvádějí, že se Komise dopustila pochybení tím, že předpokládala vedoucí úlohu společnosti Sasol v oblasti parafínů a neoprávněně zvýšila pokutu, která měla být uložena společnosti Sasol, o nadměrnou a nepřiměřenou částku ve výši 50 %.

Žalobkyně krom toho tvrdí, že Komise neprávem neuplatnila horní hranici 10 % stanovenou ve čl. 23 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003 a porušila zásadu osobní právní odpovědnosti tím, že pokutu, která měla být za toto období uložena, neomezila na 10 % z obrátu přičitatelného H.-O. Schümannovi, který, podle žalobkyní vykonával skutečnou kontrolu nad společností, která se přímo účastnila protiprávního jednání.

Konečně žalobkyně tvrdí, že Komise pochybila tím, že společnosti Sasol nepřiznala plnou ochranu, pokud jde o určité části pokuty, jež Komise založila hlavně na důkazních prostředcích dobrovolně poskytnutých společností Sasol v rámci její spolupráce s Komisí.

⁽¹⁾ Není-li stanoveno jinak, odkazuje na společnosti skupiny Sasom, které se údajně účastnily kartelu.

⁽²⁾ Partner společného podniku Schümann Sasol International AG společně se společností Sasol Ltd, která nepřímo nabyla dvě třetiny společnosti Hans-Otto Schümann GmbH & Co KG.

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Žaloba podaná dne 3. prosince 2008 – Evropaiki Dynamiki v. ECHA

(Věc T-542/08)

(2009/C 44/100)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikionion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athény, Řecko)

(zastoupená: N. Korogiannakis, P. Katsimani, M. Dermizakis, advokáti)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Evropské agentury pro chemické látky, sdělené žalobkyni nedatovaným dopisem doručeným žalobkyni dne 25. září 2008, o odmítnutí nabídky žalobkyně předložené v odpovědi na otevřené nabídkové řízení ECHA/2008/24 na „Vývoj nástroje na posouzení chemické bezpečnosti“ (Úř. věst. 2008/S 115-152918) a všechna související rozhodnutí, včetně rozhodnutí o zadání zakázky úspěšnému uchazeči;
- uložit ECHA náhradu škody utrpěnou žalobkyní z důvodu dotčeného zadávacího řízení ve výši 1 500 000 eur;
- uložit ECHA náhradu nákladů řízení vzniklých žalobkyní v souvislosti s touto žalobou, i když tato žaloba bude zamítnuta.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Prostřednictvím této žaloby žalobkyně žádá o zrušení rozhodnutí Evropské agentury pro chemické látky (dále jen „ECHA“), které jí bylo oznámeno dopisem dne 25. září 2008, informujícím žalobkyni o tom, že její nabídka předložená rámci veřejné zakázky ECHA/2008/24 na „Vývoj nástroje na posouzení chemické bezpečnosti“ (Úř. věst. 2008/S 115-152918) nebyla vybrána a že veřejná zakázka byla zadána společnosti TRASYSA.

Žalobkyně tvrdí, že hodnotící komise se několikrát dopustila zjevně nesprávného posouzení týkajícího se zadávacích kritérií, jelikož zadavatel údajně porušil základní pravidla a hlavní zásady veřejných zakázek. Dále tvrdí, že ECHA překročila při posouzení nabídek své pravomoci, porušila finanční nařízení a/ nebo zásady transparentnosti a rovného zacházení a že ve svém rozhodnutí použila nejasné pojmy nebo ho nedostatečně odůvodnila. Na závěr žalobkyně tvrdí, že žalovaná porušila základní procesní podmínku vyplývající z článku 158a nařízení Komise (ES, Euratom) č. 478/2007 ⁽¹⁾ stanovící odkladnou lhůtu před podpisem zakázky s úspěšným uchazečem. Žalobkyně tvrdí, že žalovaná úmyslně zdržovala vzájemnou komunikaci, aby mohla dokončit podpis zakázky s vítězným uchazečem dříve, než jí budou doručeny připomínky žalobkyně, čímž popřela smysl a účel odkladné lhůty.

Žalobkyně se dále domáhá náhrady škody vy výši 1 500 000 eur, která odpovídá odhadovanému hrubému zisku z výše uvedeného řízení o veřejné zakázce, pokud by jí byla zakázka zadána. Žalobkyně uvádí, že její nárok na náhradu škody je odůvodněn tím, že zde došlo k dostatečně závažnému porušení normy vyšší právní síly chránící jednotlivce a že